

Nợ

♩ = 80

Thơ : Cao Bá Hưng

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Ta nợ núi hạt từ tâm vô lượng. Trả hoang
đường về trở lại nguyên sơ. Ta nợ biển
sóng chập chùng duyên khởi... Bạc cả đầu mà xanh ngắt trùng
khởi. Ta nợ đất đã bao lần ôm ấp.
Mảnh hình hài không có có không. Ta nợ
trăng những đêm trường tịch lặng. Soi rõ hồn
tràn ngập nỗi niềm riêng. Ta nợ tàn cây trong mùa nắng gắt.
Ta nợ con đò một lần qua sông. Ta nợ nhau một thời hoang
ước. Mong có dải còn nợ hoài trong ta!